

blev bl. a. sagt, at det ikke var let at se paa et Barn, om det var 14 Aar eller lidt ældre eller yngre. Det om Sagen nedsatte Udvalg, der er beredvilligt, er straks i den Anledning fremkommet med et Forslag, hvorved de 14 Aar rettes til „den skolepligtige Alder“. Nu vil jeg sige, at hvis jeg har saa svagt et Syn og saa daarlig en Opfattelse, at jeg ikke kan se paa en Dreng eller en Pige, om han eller hun er 14 Aar, vil det være endnu vanskeligere at se, om de ere i den skolepligtige Alder eller derover. Ved at forhøre hos de mest kompetente Autoriteter i Salen om, hvad den skolepligtige Alder er, har jeg faaet nogle paa flere Punkter mod hverandre stridende Definitioner, men jeg har dog fundet ud, at den skolepligtige Alder varer til Udgangen af det Skoleaar, hvori Barnet fylder 14 Aar. Nu kommer der altsaa en Dreng, der er saaledes beskaffen, at det er umuligt for Tobakshandleren at se, om Barnet er 14 Aar, men han skal saa efter denne Lov med større Lethed kunne se paa det, om det er indenfor Udgangen af det Skoleaar, hvori det fylder 14 Aar. Det er naturligvis en lille Lettelse for Tobakshandleren, men det er ingen stor Lettelse, og jeg tror, at Tobakshandleren, naar han ikke før kunde se, om Drengen var 14 Aar, heller ikke nu kan se, om han er skolepligtig eller ikke.

Da man nu har gjort dette lykkelige Fund med den skolepligtige Alder, har man selvfølgelig villet føre det meget videre og har anvendt det i § 3. Denne Paragraf er gal nok i Førvejen, idet den paabyder Danmarks Lærere at paase, at Skoledrengene ikke ryge Tobak paa Legepladsen eller andre Lokalteter, som høre til Skolen. Det er strengt, siger jeg, at være Skolelærer og vide, at man passer sine Ting og holder Orden og Disciplin i sin Skole, naar man saa fra Fredericiagade faar et Lovbud med Kongens Navn under, hvori der staar, at man har at paase, at Skolebørn ikke ryge Tobak. Denne Paragraf var gal nok før, men den er bleven meget værre nu, for da man har fundet Ordet „skolepligtig“, er man faldet paa, at ikke alle de Børn, som gaa i Skole, ere skolepligtige, og saa gælder det ikke at undergive dem samme Kontrol som de skolepligtige. Før var det saaledes, at Læreren vidste, hvad han havde at rette sig efter. Der var en Lov med Kong Frederiks Navn under, som sagde ham: Du skal passe paa, at Børn i Skolen ikke ryge. Men nu hedder det: „Dette Tilsyn bortfalder dog for de Klassers Vedkom-

mende, hvor samtlige Elever ere ude over den skolepligtige Alder“. Mine Herrer Rigsdagsmænd og Lærere! Vide De da ikke, at vore Børn læse Lovene og følge Forhandlingerne her paa Rigsdagen? Tro De, at vore Børn, som gaa i Skole, ikke kunne faa at vide, hvorlænge den skolepligtige Alder varer, og ikke kunne finde ud, naar det sidste uheldige skolepligtige Individ er ude af Klassen? Tro De, at de tilbageblevne ville finde sig i, at Læreren kommer og byder dem at stikke Cigaren ind, hvis de ville gaa ned og ryge? Med Loven i Haand kunne de med fuld Føje sige: „Kære Hr. Lærer! Her overtræder De den Dem i Loven givne Kompetence, vær saa god at stikke Deres egen Pipe ind og lad os ryge i Fred!“

Jeg omtalte før, at Tobaksrygning hos Børn er en Fejl, og jeg føjede til, at Tobaksrygning hos voksne er en lige saa stor Fejl. Det er i alt Fald galt, men det er behageligt, og der er ikke noget i Vejen for — det ligger i den menneskelige Natur —, at man gør, hvad der er behageligt i mange Retninger, enten det saa kommer en til Gavn eller til Skade. Naar man blot ikke skader andre, skal man heller ikke udelukke al Lyst af Livet. Men der er en Last, som er meget værre end den at ryge Tobak, og det er at give overflødige og skadelige Love, og den, synes jeg, vi fremture i i en Grad, som vi godt kunne indskrænke lidt. Jeg synes, vi kunne spare os for at lade dette Værk komme ud i Lovform.

Hvis det er Meningen, at denne Lov skal gennemføres, vil jeg stemme imod den, selv om Udvalget er enigt. Jeg er ligeglad. Jeg stemmer imod. Men hvis den skulde blive gennemført, og den bliver en af de faa og eneste Sager, som Regeringen gennemfører, vil jeg for mit Vedkommende sige Prosit.

Ludvig Reventlow: Da jeg ikke var til Stede ved denne Sags første og anden Behandling, vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par korte Bemærkninger. I den Form, hvori Forslaget blev forelagt af den højtærede Justitsminister, var jeg vel ikke begejstret for det, men det forekom mig dog antageligt. I den Form, det nu har faaet ved de ved 2den Behandling foretagne Ændringer, vil jeg ikke kunne stemme for det, da disse Ændringer i væsentlig Grad forandre Forslagets Karakter. Det er de to første Paragraffer, jeg har noget imod, idet de forekomme mig ret farlige overfor Børnene. De indeholde en Opfor-